

drugo „gospodarsko odvisnost“ pa spravljajo slovensko ljudstvo mnogoštevilne prvaške posojilnice. V vsaki vasi imamo danes par takih denarnih zavodov, ki kmeta naravnost zapeljujejo, da dela dolgove. Velikanskemu gospodarskemu polomu prvaških konzumov sledil bode polom prvaških posojilnic, ki bode še strašnejši in žalostnejši. In zopet bodejo tisoči slovenskih kmetovskih družin izgubili svojo grudo in nemila usoda jih bode pahnila v tujino. Prvaška politika uničuje iz goli vseslovenskih vzrokov gospodarstvo našega kmeta in je zato največja nevarnost, največja škodljivka slovenskemu ljudstvu. Kajti kmet je steber državi...

„Narodni dnevnik“ brani tudi zdaj nakrat duhovščino in pravi, da naš boj proti politikujočim farjem ni imel „kulturnega ozadja“. Pri „dnevniku“ napadajo seveda vsacega kaplana zgolj iz „kulturnih vzrokov“, čeprav celjska narodnjakarska „kultura“ še ni svetovno znana. Mi pa povemo: duhovništva kot takega „Štajerc“ sploh še nikdar napadal ni. Napadali smo le tiste ničvredne posameznike, ki so s svojim nastopanjem omadeževali duhovniški talar; napadali smo tonzurirane politike, napadati tiste, ki so verno ljudstvo pohujšavali. Prav žalostno je, ako so bile te duhovniške ljulike obenem vodje prvaštva. Seveda, to menda ni „kulturno“, ako se zahteva od duhovnika krščanskim naukom odgovarjajoče življenje, — pač pa je po poetični „logiki“ „Narodnega dnevnika“ kulturno, ako se pusti duhovnika za narodnjaško politiko hujskati. No, mi ostanemo taki, kakoršni smo bili. In glejte, naš „nekulturni“ boj proti klerikalizmu rodi vsekakor lepše uspehe nego „kulturni“ boj iz Celja...

Nadalje piše „Narodni dnevnik“ doslovno: „Istotako je s „Štajercem“ gospodarskim programom. Človek se čudi naivnosti Linharta in neumnosti nemško-nacionalnega trobila v Gradcu, ako čita stavke, v katerih se slavi „skupno gospodarsko delo Slovencev z Nemci“, kmetov z meščani. G. Linhart, kakšno skupno gospodarsko delo je mogoče med delavci in kapitalisti?“

To je višek neumnosti in s temi besedami se bje „Narodni dnevnik“ sam po zobeh. Mi nimamo ničesar proti temu, ako „pesnik“ Spindler nakrat pridiguje socialistični evangelijski razrednega boju. Ali nekaj mu povemo na uho: ako je res, da med stanovi ni nobenih skupnih gospodarskih interesov, potem je vsa „narodna stranaka“ navadni švindl. Kajti ta stranaka hoče „rešiti“ delavce in kapitaliste, kmete in meščane, doktorje in šribarje, vse stanove. V svojem zaspanem „programu“ vsaj obljubuje vsem stanovom pomoči. Ako res ni „naravne podlage“ za skupno gospodarsko delo v deželi, no potem ne sleparite „narodovci“ javnosti, marveč izjavite se za ta ali oni stan. Vr-

žite n. pr. vse dohtarje iz stranke in izjavite, da ste kmetska stranaka! Gospod Spindler, Vaša logika ni za las boljša od Vaših poezij! Mi pa pravimo, da je skupno gospodarsko delo mogoče! Ne samo mogoče, marveč na vsak način potrebno je! In zato je prav otroška groženja, ako vpije celjski listič brez pomena: „Organizirali bomo vso slovensko deželno proti nemškemu mestom!“ Le organizirajte, dcmišljajvi fantki! Povejte „narodnjakom“ na deželi, da ne smejo Nemcem prodajati. A prepričani smo, da vas bodejo i vaši lastni prištaši skozi vrata vrgli. Ali se ne spominjate več, kako velikansko nesrečo ste napravili s svojim bojkotom? Ali ne veste, koliko vina je n. pr. slovenskim kmetom zaradi vaše lumparije ostalo? Ali ne veste več, da je le nemška „Weinbaugenossenschaft“ v Ptuj v par letih več kot 2 milijona litrov vina od slovenskih vinogradov nakupila? Ali ne veste, da so edino Nemci razširili štajersko vino po svetu in mu pridobili dobro ime ter odjemalcev? In kaj je s hmeljem? Zadnje slovenske pivovarne so slovenski prvaki in narodnjaki sami Nemcem prodali. Ali mislite, da bode res en Roblek ves hmelj v Savinjski dolini pokupil? Oj ti reveži v Celju, kako smešni ste, kadar grozite! Res, v vsakem oziru ste pravi „liliputanci“...

Kar se tiče naše veljave in politične moči ter uspehov naše stranke, se zaradi njih ne bomo z „Nar. dnevnikom“ prepirali. Vprašamo le: zakaj ste nekdanji Ježovnikov mandat izgubili? Edino zato, ker vam mi naprednjaki nismo hoteli pomagati. Zakaj je Ploj propadel? Ker mu mi nismo pomagali! In kakšni so vaši uspehi? Zadolženi ste čez ušesa in smrti ni zvonček vam že poje...

Prihajamo do konca. Kajti psovke g. Spindlerja preziramo, ker se spominjamo na dejstvo, da meče „Nar. dnevnik“ lastni bratec „Slovenski narod“ psovko „infamijo“ v obraz. Ali bodočnost bode dokazala, v katerem taboru je moč in življenjska krepkost! Kajti mi ne čutimo nobenih slabosti in gremo mirno ter brez kričavosti svojo pot naprej!

Novice.

Slovensko-prvaška „kultura“. V Ljubljani izhaja nekaj mesecev sem dnevnik, o katerem se čuje različno mnenje. Dnevnik nosi ime „Jutro“ in je narodno-radikalen do skrajnosti. „Jutro“ ima pa tudi to navado, da pové i slovenskim prvakom svoje mnenje precej odkrito in brezobzirno. Poleg tega dela obstoječim prvaškim listom precej konkurence. Sploh pa ne marajo prvaki, da bi kdo o njih „lepoti“, „vestosti“, o njih poštenem „rodoljubju“ itd. dvomil. Zato se zagriženi prvaki tudi čez ravno tako zagriženo prvaško „Jutro“ grozovito jezijo. In ker družega ne morejo, hujskajo pristaše, da

— napadajo s pestmi urednike „Jutra“. Nož, poleno, pest, bodalo in revolver, to so „kulturna“ sredstva prvaške gospode. V ponedelkovi številki „Jutra“ čitamo m. dr. sledeči debelo tiskani opomin:

„Opozarjamo slavno državno pravdnštvo, mestno policijo in vse klerikalne bandite, da bo od današnjega dne hodilo vse osobje „Jutrovega“ uredništva oboroženo z browningovimi pištolami, da se zavaruje proti osebnim in uradnim atentatom“.

To je prvaška „kultura“! V beli Ljubljani, v slavni prestolici Slovenije, hoditi morajo uredniki slovenskega lista z revolverji in pištolami, da se ubranijo napadov prvaških banditov. Res, ti ljudje v Ljubljani so lahko ponosni na svojo „kulturno“, ki je seveda podobna oni v srednji Afriki. Browning-pištole so kulturni „trumpfi“ slovenskih prvakov. Živio!!! Na slovenskem vseučilišču pa bodejo postavili „Maschinengewehre“. Živio, živio!!!

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Slovenski Gospodar“ prinesel je v svoji zadnji številki otroško-zvičajni članek, ki presega skoraj vse dosedanje lumparije tega zakonitega lista politikujočih farjev. Članek je sicer navadno maščevanje zaradi tega, ker se je neke umazane dogodke v Ptuj oblasti naznanilo. Morda govornimo še enkrat javno o teh umazanih dogodkih. Sicer pa je ta proti županu g. Ornigu naperjeni članek navadna, podla špekulacija na neumnost klerikalnih čitateljev. Članek je skrpan od človeka, kateri nima niti a-b-c-pojma o politiki in o poštenju. Odgovoriti hočemo na to lumparijo le na kratko in to edino zaradi tega, da širna javnost vso zanikernost klerikalno-prvaškega boja izpozna... Cela stvar je sledeča: Pred kratkem imelo je „Gustav-Adolf“-društvo v Ptuj neko zborovanje. Župan Ornig je to zborovanje moral pozdraviti kot načelnik mesta, kateri ni izvoljen le za eno stranko ali za eno veroizpovedbo. Vsak pametni človek bode to seveda izprevidel. Le pohabljenemu farčku v „Slov. Gospodarju“ je dal ta navadni akt uljudnosti in dostojnosti povod, da napada z najgršimi psovkami župana Orniga kot „protestanta“ in bogve kaj še vna. Čudno, — Ornig je torej zdaj nakrat najhujši nasprotnik katolikov, ker je kot župan omenjeno društvo pozdravil. Kaj pa je dunajski župan? On je vendar do kosti klerikalen in pravi vodja vseh avstrijskih klerikalcev, pravi „mali papež“ v naši državi. In vendar je ta dunajski župan šele p. kr. istotako pozdravil turško deputacijo, katere pristaši so bili vsi Muhamedanci. In muhamedanska vera pridiguje vendar boj „z ognjem in mečem“ proti krščanstvu. Ali je postal klerikalni dunajski župan zdaj tudi nakrat Turk?! „Slovenski Gospodar“ naj se nikar ne smeši. Tudi sam „sveti oče“ papež je že celo vrsto protestantskih in nekrščanskih mož sprejel in pozdravil. In papežovo katoličanstvo je vendar malo boljše nego ono „Gospodarjevih“ urednikov ter dopisunov... Župan Ornig se gotovo proti takim podlim napadom zbesnelih dervišev ne bode branil. Njegovo krščanstvo pač ne živi le na jeziku, kakor pri klerikalnih hujskačih, marveč v srcu, in delu. In lahko rečemo, da je Ornig za katoliško cerkev že več koristnega storil, nego vsi ti hujskači z dr. Korošcem vred skupaj. Tudi v denarju je več storil. Kajti klerikalni hujskači pač jemljejo od katoliške cerkve, ne dajo ji pa ničesar! Mi ne bomo zopet ponavljali, koliko tisočakov je Ornig že katoliški cerkvi daroval. Na vse to „Gospodarjevi“ hujskači ne pomislijo. Na vsak način je ta neosnovani, falotovski napad v „Gospodarju“ zopet nov dokaz o nesramni nevhvaležnosti gotovih ljudi. Ako bi se pa ti znani dopisuni in voditelji hujskarije v Ptuj še nadalje v osebne napade spuščali, no, potem se pač ne smejo čuditi, ako jim mi vrnemo milo z dragim. Tudi mi znamo osebni postati in odkrili bomo brez ozira na vse strani gotove osebe nevinjarje. Prizadeti nas bodejo gotovo razumeli... Kar se pa „Gospodarjevih“ napadov na „štajercijansko stranko“ kot tako tiče, smo se jim le smejali. Mi še nismo nobenega človeka iz katoliške cerkve spravili; politikujoči duhovniki pa so jih že spravili mnogo tisoč. Sploh pa nima vera ničesar s politiko opraviti in kdor jo spravlja v politične liste, ta le dokazuje, da nima prave, resnične vere. Mi „Štajer-

enberg v dotiko. Armada viteškega reda reda je bila vsled dolgega potovanja hudo utujena. Vkljub temu je krilo litavske armade popolnoma premagala. Ali nasledovali so sovravnike prehudo. Potem je glavna poljska armada, ki je bila poleg tega veliko številnejša, armado reda popolnoma premagala. Poleg zapovednika mojstra Ulrika je našo v tej bitki več kot 300 vodij nemškega viteškega reda svojo smrt. Mrliče so pokopali v leseni cerkvi v Tannenbergu, ki jo je še danes videti. Tam, kjer je veliki mojster Ulrik v boju proti divjakom svojo smrt našel, postavili so kapelico, ki se je pa pozneje podrla. Danes se vidi od te starodavne kapelice le še kamnenje fundamentov. Od prostora, kjer je stala kapelica, vidi se prav lepo celo pokrajino nekdanjega bojišča. Leta 1901 so postavili na tem kraju velikanski kamenski spomenik... Na naših slikah vidimo najprve ta kame-

König Wladislaw Jagello von Polen, Hochmeister Ulrich von Jungingen, Grössfürst Witowd von Litauen. Zum 500. Jahrgedenktage der Schlacht bei Tannenberg

niti spomenik (zgoraj, stran 2.). Spodaj vidimo staro cerkev vasi Tannenberg, v kateri je bilo mnogo stotin padlih krščanskih junakov pokopanih. Na drugi sliki (stran 3) pa vidimo podobe voditeljev obeh armad i. s. na levi strani poljskega kralja Vladislava Jagello, na desni strani njegovega zaveznika, velikega kneza Vitovda litavskega, v sredini pa velikega mojstra viteškega reda Ulrika, ki je v tej bitki našel svojo smrt.

cijanci" smo boljši katoličani, kakor klerikalci, čeprav smo verni v srcu, medtem ko obližujejo klerikalci vsem svetnikom noge, v srcu pa nimajo glavne krščanske zapovedi: ljubezni do bližnega . . .

Prvaški obrekovalci. Zadnje mesece sem vprizarja prvaško časopisje prav neverjetno gonjo proti mestni policiji v Ptuj. Prvaki bi pač radi, da bi policija vse prvaške hazarderje, sleparje, izzivače in prepeče pri miru pustila. Ker se pa stražniki držijo svojih predpisov, zato se jih vlačijo po celjskih narodnjakarskih listih. No, mislimo, da se stražniki za čekarje v prvaških listih, ki prihajajo iz raznih dohtarskih kanclij, toliko zmenijo, kakor za lanski sneg. Pri zadnjem vojaškem naboru v Ptuj se je prepovedalo, nositi narodnjaške in politične znake, ker bi se drugače mir kalil. Hlapec Jaka Kovačič pa se za ta prepoved ni zmenil. Medtem ko so drugi pametni fantje mirno svoje znake sneli, tega Kovačič ni hotel storiti. Nasprotno je še orožnika zasramoval. Vsled tega je orožnik zahteval, da se fantalina aretirata. To se je tudi zgodilo. Pobič je še vedno hujskal, tudi ko se ga je v zapor odpeljalo. V zaporu pa je našel mestni stražmojster Zentrich fanta kaditi. Seveda mu je tobak in užigalice vzeli. Popoldne so mladega razgrajčala izpustili. Namesto da bi se lepo zahvalil, da se ga ni sodnijo oddalo, šel je pa fant v pisarno dr. Jurtele. Tam se ga je pregovorilo, da je vložil tožbo proti stražnikom zaradi zlorabe uradne moči, češ da se ga je žalilo, teplo in bogve kaj še vse. Pred sodnijo je fant mnogo svojih trditvev „pozabil“; to je pač dokaz, da so ga prvaški hujskači k tožbi prisilili. Stražniki so bili seveda oproščeni. Zdaj pa teče baje tožba proti Jakecu zaradi obrekovanja. In ako bode moral par tednov v ječo romati, zahvali naj se pri prvaških hujskačih. To je vedno stara pesen: Dohtarski šribarji hujskajo neizobražene fantline v nesrečo; potem se jim pa smeji. Fantje, koliko časa se boste še pustili hujskati?

Ljudski denar zapravljati, — to je prva postava za prvaške hujskače obeh strank. Ti politikujoči kutarji in dohtarji imajo menda edini namen, da spravijo vbojo slovensko ljudstvo na beraško palico. Mislimo, da smo to svojo trditvev že opetovano dokazali. Ali tudi danes hočemo še en slučaj omeniti. Iz Ptujске gore se nam namreč poroča, da so razne tamošnje občine na višjo oblast vložile prošnjo, ki jo je baje znani alkoholi prijazni učitelj Franjo Klemenčič v nemškem jeziku (!) spisal, in ki zahteva uresničenje c. k. okrajnega sodišča in c. k. davkarije na Ptujski gori. To prošnjo je podpisalo devet (9) občin. V prvi vrsti se res čudimo, da smatrajo gotovi ljudje tolikokrat pijanega razgrajčala in hujskača Klemenčiča za najbolj „brihtno glavico“ teh devetih občin in se nam res smilijo, da dajo svoje poštene ime pod bedaste čekarje od alkohola razgretih šolmaštrov. Tudi se nam čudno zdi, da je ta Klemenčič enkrat v nemškem jeziku pisal, ko vendar v svojem srcu slehernemu nemško besedo sovraži kakor vrag sveti križ. Ali vse to nima posebne veljave. Klemenčič je tako smešna figura, da ni čuda, ako se mu že šolska deca smeji. Kar ta mozigelj počenja, je bob v steno. In omenjeno prošnjo bode oblast tudi gotovo v koš vrgla, ker bode takoj izprevidela, da jo je spisal en Klemenčič. Le par stvari hočemo omeniti, da bodejo kmetje izprevideli, kako hočejo prvaški hujskači iz narodnjaških vzrokov ljudski denar zapravljati. V splošnem nimamo ničesar proti temu, da se uresniči na Ptujski gori sodnija in davkarija. Ako bi bila tam sodnija, bi sedeli v njenih „luknjah“ razni prvaki, ki se danes šopirijo v svetlobi svoje mogočnosti. In ako bi bila tam davkarija, bi morali gotovi narodnjakariji gotovo plačevati tiste davke, za katere so doslej davkarijo opeharili. Sicer pa so tisti, ki so nepremišljeno podpisali čekarjevega Klemenčiča, pozabili računati. Ali veste, kaj bi to občine koštalo? Poslopje za sodnijo in davkarijo koštalo bi najmanj 200 tisoč kron. Kdo bi to plačal? Kmetje, ki so take lahkomišelnosti ljudi v občinski odbore izvolili. Ti revni kmetje (in z njimi tudi nedolžni!) bi morali najmanj za 100% višje občinske doklade plačevati, ako bi bila oblast tako neumna, da bi Klemen-

čičevi prošnji ugodila. Skoda, da nimamo vpregleda v dotični akt in ne moremo prečitati vtemeljevanje te bedaste prošnje; radi bi vedeli, kakšne vzroke ima narodnjaška gospoda za svoje zahteve. Radi bi vedeli, kako bodejo vboji kmetje po narodnjaški zahtevi plačevali troške, ki jim jih nalaga ta banda predrznih hujskačev. Žalostno, res žalostno je, da so se pustili župani devetih občin prisiliti, da podpišejo tako bedasto pisarijo. Med temi devetimi župani poznamo celo vrsto pametnih, poštenih, trezno mislečih, naprednih mož. Mislili so pač, da dosežejo nekaj gospodarsko koristnega in važnega za svoje občine. Ti možje prišli bodejo zdaj do prepričanja, da jih narodnjaki v vsakem oziru, povsod in vedno le — opeharijo! Upamo, da bodejo pametni ti možje tako pogumni, da vzamejo svoja imena nazaj. Kajti kateri župan zamore podpisati zahtevo, ki bi v najboljšem slučaju občinske doklade za najmanj 100% zvišala in edino kmete s tem denarjem obdačila? Vprašamo, kateri župan je za tako nesramno povišanje davkov? Mislimo, da jih je malo. Klemenčičove fraze se bodejo kmalu v zraku razprhnile, — naši kmetje pa imajo danes gotovo dosti plačil, tako da ne potrebujejo novih . . . O celi stvari bomo ob priliki še natančneje govorili. Naši prijatelji pa bodejo že danes izprevideli, kako hočejo prvaki krvave denarce ljudstva zapravljati . . .

Velikanska nevihta. 11. t. m. popoldne divjala je v Mariboru in sploh v celem okraju velikanska nevihta, ki je napravila grozno veliko škodo. V mestu samem je deževalo in pozneje je padala debela toča, ki je na rastlinah in drevju vse pobila. Kleti so bile povsod z vodo napolnjene in je morala v nekaterih krajih požarna bramba nastopiti, da odstrani vodo. Veliko hujske pa je divjala nevihta v predmestju Mellingu. Bilo je kakor da bi prihajala iz Slovenskih Goric dva viharja, ki sta tukaj skupaj trčila. V Pobrežju je napravil velikanski vihar nepodcenljivo škodo. Kstanje, debele $\frac{1}{4}$ metra, je vihar prelomil kakor užigalice; istotako močno drevje ob Dravi. V Hirschmanovi gostilni polomil je vihar vso drevje v vrtu. Vihaar je odkril strehe in jih odnesel. Pri skladišču „Eskomptbanke“ n. pr. je bila plehnata streha popolnoma uničena. V Pobrežju so bile vse ceste s polomjenim drevjem založene; priti so morali jetničarji, da so ceste proste naredili. Vinogradi in trsne šole so popolnoma uničeni. Krompirjeve rastline so kakor v zemljo zbite. Del občinske ceste je zdrsnil v Dravo. Vboga občina! — Posebno hudo je divjala nevihta tudi v Hoča h. V tej občini se nikdo ne more na tako hudo divjanje nature spominjati. Nevihta je prihajala iz Pohorja. Mali potok je kmalu iz bregov stopil in vse njive ter polja preplovil. Mnogo preplavil je potonilo. Voda je vzela tudi jako veliko drv. Pri novi mlekarni je odnesla dva mostova in 100 m zemlje. Tudi novi betonski most je podrla. Skoraj vsa steza v zgornje Hoče je uničena. Ceste so splošno uničene. V farovžu je voda kleti preplavila. Tudi v cerkvi je stala voda več kot 1 meter visoko. Njive, travniki in polja so polna blata in uničena. Cela vrsta stez je popolnoma izginila; ravno tako mnogo njiv, ki jih je voda ednostavno odnesla. Škoda v vseh krajih je seveda velikanska in kmetsko prebivalstvo je kar obupano. Poslanci brez razlike strank in narodnosti, na delo, da pomagata bednemu ljudstvu!

Poslanec Malik je takoj prihitel in si ogledal po tej grozoviti nesreči povzročeno škodo. Govoril je z raznimi merodajnimi faktorji. Tudi je odposlal takoj ministerskemu predsedniku pl. Bienertu telegram, v katerem zahteva odločno, da pusti vlada škodo ogledati, da odda takoj potrebno podporo, s katero se bode moglo poljske plodove zopet nasaditi, da se takoj ustavi vse eksekucije. Prvaški poslanci se seveda za nesrečno ljudstvo doslej še niso brigali. Imajo pač preveč s „politiko“ opraviti; — gospodarsko delo pa pripustijo nemškimi poslancem!

Vladina pomoč. Novi okrajni glavar dr. Weiss pl. Schlessenburg je takoj iz lastnega nagiba vse storil, da se bednemu ljudstvu od strani države pomaga. Poročal je takoj telefonično c. k. namestništvu in si tudi sam komi-

sijonelo škodo ogledal. Vrli ta glavar je pač izprevidel, da je hitra pomoč tudi najboljša. Doslej je izdal okrajni glavar sledeče važne odredbe za prizadeto prebivalstvo: 1. Proti poznejšemu dovoljenju se davčne eksekucije takoj v občini Pobrežje ustavijo in eksekucijsko osobje nazaj pokliče. 2. Odredi se takoj poizvedbe glede odpisa davkov in se mora to v kratkem času izvršiti . . . Vsa čast glavarju! Ako bodeta on na eni in posl. Malik na drugi strani delovala, upati je, da pride nesrečnemu ljudstvu hitra pomoč!

Požar. V Hajdini je pogorela te dni hiša in z njo tudi hlev posestnika Johana Simenko. Natančno se ne ve, kako je ogenj nastal. Simenko je bil le za 700 K zavarovan in ima tedaj veliko škodo. Zanimivo je, da domačini pri požaru prav nič pomagali niso. Stali so okoli ognja in odpirali usta; ali niti vode niso prinašali. Nekaj nemških mladeničev iz Ptuja je pomagalo, ali mnogo pri lenobi ostalih ljudi niso mogli storiti. Mestni gasilci niso prišli, to pa zaradi tega ne, ker se jim je v Hajdini že opetovano velike sitnosti delalo. Zaslepljeni in nahujskani ljudje niso nikdar pomagali; ja celo slavhe so gasilec svoj čas prerezali. Zato so ptujski gasilci sklenili, da pridejo le tedaj v Hajdino, ako se jim pokliče. Kajti ti gasilci žrtvujejo čas, moč in zdravje zastoj ter brezplačno. Zato jim ni treba, da bi se pustili zaničevati od prvaških hujskačev. Mislimo, da bi tudi drugi tega ne storili. Sicer se nam pa še vedno čudno zdi, da se v Hajdini sploh ne ustanovi požarne brambe. V očeh malo katerem kraju tolikokrat gori, kakor v Hajdini. Zakaj ne dela občina, zakaj ne kupi brizgalnice, zakaj ne ustanovi gasilnega društva? Čujemo, da dobivajo občinski odborniki za seje plačo, kar se v vsej deželi nikjer ne zgodi. Za ta denar bi se pač lahko kaj napravilo. Vprašamo poštene davkoplačevalce v Hajdini, koliko časa si bodejo vse to še dopusti pustili?!

Cerkveni tat. Pred nekaj tedni izvršila se je v frančiškanski cerkvi na Reki večja tatvina. Tat je hotel v Zagrebu zlatino zastaviti. Pri temu ga je zasačil in zaprl neki policaj. Ali tat je policajca z nožem težko ranil in pobegnil. Zdaj je stražnik Kusmann v Mariboru tatar zopet našel. Zasledoval ga je s policijskim psom „Lux“, katerega je tat z nožem težko ranil. Tat je baje neki Jože Kopše iz spodnje Pristove pri Ptuj.

Ženo zapeljal. Mizar Senegačnik iz sv. Tomaza pri Celju bil je na Westfalskem. Tam je pričel njegov znanec Napotnik za njegovo ženo hoditi. Vsled tega se je z družino domu prepeljal. Ali tudi Napotnik je prišel za njim. Zapelejal mu je ženo in se odpeljal z njo zopet v Nemčijo.

Porotno sodišče v Celju obsodilo je 18 letnega posestnikovega sina Johana Bukošek iz Stranice pri Konjicah na 7 let težke ječe. Fant je namreč Leniko Jurše umoril, ker ta ni hotela njegove ljubezni uslišati. Sunil jo je bil 8 krat s težkim nožem v vrat, to pa tako hudo, da je nož vedno na drugi strani vrata vun pobegnil. Morilec je tajil, ali pomagalo mu ni. V prepriu ubil je posestnik Martin Pistovšek v okolici Šmarja pri Jelšah mater svoje žene. Ženska se je vtikala v njegov prepriu in to je Pistovška tako razjezila, da je vzela sekuro in sled je starko ubil. Obsojen je bil na 15 mesecev težke ječe. — Fant Blatnik v Šedini pri Sevnici se je je stebel z bratoma Čepin. Brata sta ga tako pretepla, da je umrl. Obtoženi Alojz Čepin pa je trdil, da je ravnal v silobranu in so ga porotniki tudi oprostili. — V Lopati pri Celju so se fantje pri plesu stebli. Pri temu je Marjotin Kovač Johana Knez tako po glavi udaril, da je ta par dni pozneje v bolnici umrl. Kovač so obsodili na 18 mesecev težke ječe.

Veliki požar. V Ojstrem pri Laškem trgu je pogorelo 3 hiš in 4 gospodarskih poslopij. Gasilci iz Laškega so sosedo požara obvarili. Vzrok so baje otroci. Škoda je velika, ker so kmetje le nízko zavarovani.

Umor v blaznosti. V Studencih pri Mariboru je neka Marija Muster znorela. V blaznosti je napadla svojega spečega moža s sekuro in ga smrtnonevarno ranila. Nesrečnico so oddali v psihično.

Veliki požar. Te dni pričelo je v hlevu posestnika Grazl v Podgorju pri Slov. Gradcu go-

V kratkem času sta pogorela dva gospodarska poslopja in hiša. Škode je za 8000 K. Pritem je preskočil ogenj na hlev posestnika Saverinika, ki je z 140 centov mrve pogorel. Škode tukaj za 2700 K. Tudi pri 100 korakov oddaljeni hiši posestnika Albina Saverinika je prišlo do goreti, ali pridnemu delu prebivalcev se je preserečilo, da se vsaj tukaj ogenj omeji. Pridno delali tudi požarniki iz Slov. Gradca in graščar Berger. Govori se, da je ogenj hudobna roka zanetila.

Tat. V okolici Rogaske Slatine ukradel je nemani tat posestniku Prevolšek več obleke in zlatnine. Tata še niso dobili.

Očeta pretepel je v Lendorfu pri Celju preproval Franc Rojc. Tudi orožniku se je zoperstavljal. Oddali so ga sodniji.

V Ljutomeru so ustanovili vinogradniško ali kmetarsko zadrugo, ki bode gotovo v gospodarstvenem oziru mnogo koristnega storila.

Obesil se je v Ptujski okolici posestnik Simon Kuhar. Vzrok samomora so neprijetne družinske razmere.

Na njivi umrla je v Gaberju neka ženska, ki so jo grabili mrvo. Dobila je „Sonnenstich“.

Zasulo je pri vojaških vajah v Ptujju dva vojnika. Ker je bila hitra pomoč pri roki, so jo zamogli takoj rešiti.

Zaprlj so v Ptujju na živinskem sejmu nekaj cigana, ker je imel vtihotapljenega bolnega konja.

Ustreliti hotel se je zaradi nekega prepira s sosedom posestnikov sin Jože Ašič v Laporju pri Slov. Bistrici. Ranil se je precej težko.

Iz Drave so potegnili pri sv. Martinu pri Mariboru mrliča 17 letne Marije Vrečko, ki je umrla Mariboru pred par tedni v vodo skočila in utonila.

Ukradel je nekdo dr. Kamnikerju v Radgani kolo. Pravijo, da je tat neki mehanik Kozelj, ki je bil takrat v bolnici.

Iz bolnišnice v Gradcu šel je prehitro neki 22 letni delavec iz sv. Jurja ob južni železnici. Na cesti padel je vsled slabosti skupaj. Fanta so dali zopet v špital.

Pri kvartanju je v Rogaski Slatini neki Hrastov Dimitrov osleparil igralce za 4000 K. Falota so zaprli.

Iz Koroškega.

Sele pri Borovljah. Piše se nam še: Srbom prijatelju fajmoštru Nagel so tla v naši občini zdaj vendar prevroča postala. Prosjalil je dolgo časa okoli in dobil zdaj tudi v resnici farno lipo nad Verbo (Lind ob Velden). Nagel bode njegov sosed g. župnika Cesky, ki živi tam v penziji in kateri je znan izza časov strupene gonje, ki so jo vprizorili pobožni njegovi duhovniki-turisti proti njemu. Nekateri si delajo baje upamo, da se bode panslavističnemu župniku Nagel preserečilo, predružačiti poštenega g. Cesky v obdobju srbskih vzorov. Tisti, ki to mislijo, pa so pozabili na desno roko fajmoštra Nagel, na imenoma Tomaža Olip vulgo Maže, ki je naš tuji „turistibirt“, in ki brani nemškimi ter naprednim učiteljem in enako mislečim turistom pristop v svojo gostilno. Obadva, Nagel in Maže, sta tako zvezana, da ne more eden brez drugega več po zemlji tavati. Prijatelj Maže ponuja sedel tega svoje posestvo na prodaj, da se preseli z Naglom v Lipo, da oskrbi tam njegovo gospodarstvo in vse druge fajmoštrove potrebnosti. Napredni Selani zaradi odhoda teh dveh panslavistov, ki sta povzročila toliko sovraštva na hujškarije, gotovo ne bodejo nobene solze iz očal. Nasprotno, upamo, da ju spremijo z mučnico iz selske občine!

Sele pri Borovljah. Piše se nam: Panslavisti v naši gorski občini zaznamovati imajo zopet razkaz. Okrajno glavarstvo je namreč naprednemu občinstvu proti izvolitvi občinskega predstojništva, ki se je izvršila na popolnoma nepostavni način, zgodilo. Izvolitev župana ter občinskih svetovalcev je bila s tem razveljavljena in se bode morala še enkrat izvršiti. Zagriženi črnhi so namreč sejo, na kateri bi se imel odbor sestaviti, na ta način sklical, da so prezrli najstarejšega člana, ker je bil naprednega mišljenja. Postava pa zahteva, da se tako sejo ravno najstarejši član. Črnhom se pač ni dopadlo, da bi pod predsedstvom naprednega župana izvolili. Poteptali so torej po-

stavo v blato, kakor so ti prijatelji Srbije to že navajeni. Zdjaj pa jim je oblast vendar napravila križ čez ta račun. In naprednjak bode sklical zopetno sejo; pod naprednim predsedstvom se bodejo župan in svetovalca izvolila!

Lebuče pri Plibergu. Poroča se nam: Pred kratkem so se vršile tukaj zopet občinske volitve, pri kateri je kaplan Hornböck zopet strastno agitiral. Vsakemu volilen je prišparal premišljanje, ker mu je ednostavno komandiral, koga mora voliti, ali pa mu je sam listek izpolnil. To naj bi bila poštena in prosta volitev! Kar ta črnosuknež dela, smrdi že do nebes. Ni čuda, da vera peša! Kaj pa briga Hornböcka občina? Ali plačuje on davke, ali pa mi kmetje? Ako ne bode miroval, zgoditi se mu zna kaj neprijetnega. Mi smo prestari, da bi nas črni fantki komandirali! — Znano je, kako je znal ta kaplan v Rinkenbergu „nemški gulaš“ jesti. Zdjaj pa si je izmislil še nekaj novega, da bi nas kmete pod črni jarem spravil. Napravil je, da je imenoval občinski zastop debanta Mariniga, notarja Svetino in žitnega trgovca Reicha za „častne občane“. Nam kmetom res ni znano, kakšne zasluge imajo ti možakarji za občino. Ali kaplanu tudi to še ni bilo dovolj. Predlagal je, da naj se še dr. Brejca, Grafenauerja in Hornböcka samega „častnim članom“ izvoli. To se je pa celo njegovim pristašem preneumno zdelo. In ni se zgodilo! Oj ti kaplan ti! Kakšne so zasluge izvoljenih „častnih občanov“? Eden zna prav dobro cerkvene pristojbine računati, drugi notarske rajtunge in tretji kupuje žitje poceni ter ga drago prodaja. Mislimo, da se je te možake le zato izvolilo, da bi se imelo pri volitvah v Lebučah za črno stranko večino glasov. Ali kmetje se bodejo predramili in bodejo privandranim hujškam pot iz občine pokazali!

V Prevalju živi neki narodnjakarski trgovec z imenom Rudolf Čebul, ki ima prav falotovske navade. Ena njegovih navad je n. pr., da gre v gostilno Kresnig, vzame „Štajerca“ v roke in prične po listu smrkolinske psovke očerkariti. Skoraj vsako številko našega lista pomaže ta Čebul s svojimi „duhovitimi“ opazkami. Ali ni ta prvak podoben šolarjem, ki umažejo stene stranišča z otroškimi napismi? Čebul menda ne ve, da je njegovo falotovsko nastopanje kaznivo, ker obsega poškodovanje tuje lastnine. Pripetiti se mu zna enkrat, da mu kdo prav odločno svoje mnenje povē. Tak človek namreč drugega ne zasluži, nego da se mu da par klofut in se ga vrže iz gostilne. Čebul, pazite, drugače vas primemo pošteno za Vaša ušesa!

Tatvina. V sv. Johanu pri spodnjem Drauburgu ukradel je neznanec iz nezaklenjenega stanovanja več denarja in zlatnine.

Konj ubil je v Unterbergen pri Št. Vidu na Glani 68 letnega Jakoba Kerschbaumer. Udaril ga je tako težko na prsi, da je starček drugi dan umrl.

Na pokopališču umrla je Ana Kotzbeck v sv. Rupretu pri Celovcu. Zadela jo je srčna kap.

Pazite na deco! V Celovcu je bila 1½ letna Frančiška Gorjanz povožena. Nesrečni otrok je težko ranjen.

Z nožem ranil je na Viču pri spodnjem Drauburgu učenc Joh. Suppan posestnikovega sina Martina Kodrun. Ta je težko ranjen, pretepača Suppana pa so zaprli.

Požar. V Obermillstattu pogorela je hiša Oberbinderja. Škode je za 3700 kron.

Vlak povozil je v Št. Vidu nekega železničarja. Nesrečnež je bil grozno razmesarjen in takoj mrtev.

Utonil je pri povodnji v Gegentalu mizar G. Mitsche iz Africa. Drugi dan so našli mrliča.

Nesreča. Pri zapiranju okenj si je v sv. Ruprehtu pri Celovcu mizar Anton Waginz vse žile in kite na roki prerazil. Ranjen je težko.

Zaprlj so v Vrbi nekega Emila Priniger, kateri je iz ječe v Ljubljani pobegnil. Nevarnega človeka so oddali sodniji v Rožu.

Rudarska smrt. V Bleiburgu je ponesrečil rudar Priester pri streljanju z dinamitom. Bil je popolnoma raztrgan in takoj mrtev. Nesrečnež zapušča vdovo in 6 malih otrok.

Iz okna padel je 2 letni otrok zakonskih Kerwech v Lipi. Nesrečno dete bilo je smrtno nevarno poškodovano. Pazite na otroke!

Cerkveni rop. V Fürnitzu je neznan tat v farni cerkvi ukradel ves denar iz nabiralnika.

Smrtna nesreča. Voznik Peter Muhič v Wolfsbergu je padel pod težki voz. Poškodovano ga je tako težko, da je kmalu nato umrl.

Po svetu.

Muha — morilka. V Beneschau je pičila muha neko delavko na nos. Žena ni šla po zdravnika. Izvršilo se je zastrupljenje krvi in žena je na tem umrla.

Lavina je zaslula pri Gmiedelwaldu (Švica) več oseb. 7 ponesrečenecv je našlo pri temu svojo smrt.

Boj kot mesa se je izvršil v raznih krajih spodaje Avstrijskega zaradi neznosnih cen, ki so jih napravili mesarji. V Krensu so mesarje že prisilili, da pričnejo nižje cene vpeljavati.

Umrl je znani učenjak in zvezdogledec G. Galle, ki je razkril planeta Neptum.

Zenin pobegnil. Te dni bi se imela v Höchstu pri Kölnu vršiti poroka. Ko bi imel ženin pred oltarjem izpregovoriti svoj »ja«, skočil je raje proč in pobegnil. O vzroku tega bega pred zakonom se ničesar ne ve.

10 letni morilec. V vaši Wickede na Westfalskem je neki 10 letni deček vrgel svojega mlajšega brata v vodo, tako da je ta utonil. Istotako je storil s svojo 3 letno sestrico. Mali morilec je potem neznan kam izginil. O vzroku otroškega tega umora se ničesar ne ve.

Kolera se baje po Ruskem hudo razširja, kar je zlasti z ozirom na vladujočo vročino nevarno. Baje je že več kot 10 000 oseb na tej grozni bolezni obolelo.

Deklici — morilki. Dve 16 letni deklici pri Belgradu sta napadli nekega 80 letnega kmeta; oropali sta ga ter pobili. Kmet pa ni bil popolnoma mrtev. Morilki sta že zaprti.

Bomba pod mizo. Pri neki pojedini v Alincanter na Španskem so položili nasprotniki bombo pod mizo. Bomba se je razpočila in ubila 2 osebi, 13 pa jih je težko ranila. Vzrok je baje politično sovraštvo.

Loterijske številke.

Gradec, dne 29. juli :	46, 7, 46, 58, 45.
Trst, dne 2. julija :	26, 47, 6, 31, 55.

Pri bojkotu mesa v Krensu in Waidhofnu izpoznale so gospodinje prav dobro zlasti praktično vrednost izvršnih Maggijevih kock (gotova goveja juha). Kupovale so te kocke temraje, ker stanejo le še 5 vinarjev in so boljše kakor vse druge kocke.

Nova komanditna družba. Anončna ekspedija Julius Leopold v Budimpešti, ki ima največje domače in inozemske tvrdke za svoje stalne odjemalce, spreminila se je v komanditno družbo. Firma se je 6. julija trgovsko-sodniško protokolirala. Edini interni član družbe ostane gospod Julius Leopold, ki bode to znamenito moderno podjetje s priznano izvršnim znanjem in agiliteto i zanaprej vodil.

MAGGI-JEVE kocke

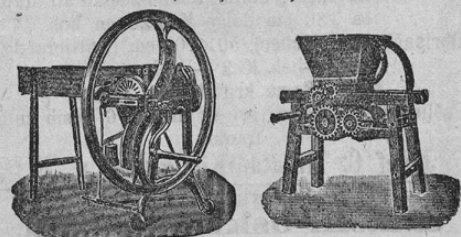
à 5 h

so najboljše!

Pri nakupu pazite natančno na ime MAGGI ter varstveno znamko križeva zvezda. Ne pustite si ničesar drugace vsiljevati.

Fabrika kmetjskih in vinogradniških mašin

Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu
(Štajersko)

priporoča najnovejše vitale mlatilne stroje, stroje za rezanje krme, žrot-mline, za rezanje repe, rebler za koruzo, sesalnice za gnojnice, trijerje, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje (Handschlepp- und Pferdeheuchen) za mrvo obračati, stroj za košnjo trave in žitja, najnovejše gleisdorfske sadne mline v kamenitih valčkih zacianane, hidravlične preše, preše za sadje in vino. (Dr. Oberdruck Differential Hebelpresswerke) patent „Düchscher“, daje največ tekočine, se dobije le pri meni. Angloške nože (Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in garancijo. — Cenik zastenj in franko.